

Nr. 3 · April-Maj 2009 · 41. årgang

Dansk Europamission

HJÆLP TIL FORFULGTE · EVANGELIET TIL ALLE

NYT HÅB OG VÆRDIGHED
TIL FATTIGE BØRN

Dansk Europamission
Postboks 60 · 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
info@forfulgtekristne.dk
www.forfulgtekristne.dk
Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen
Pastor Bent Honoré
Formand for repræsentantskabet
Sognepræst Henning Astrup
Generalsekretær
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør Henrik Due Jensen
Oversættelse og korr. Anne-Marie Langhorn
Forsidefoto Henrik Due Jensen
Design Lilian Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk AKA-Print A/S
ISSN nr. 0903 3548
Oplag 9.700

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi · Kontakt venligst

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313 · Fax: 4444 1300
hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 5556 4017 · Fax: 4444 1300
ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 4025 7313 (kontor) · 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035 · Fax: 9866 3536
saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313 · Fax: 4444 1300
benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR ·
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Bangalore – fremskridtets og intoleransens hovedstad

Igen og igen overvældes vi af beretninger om forfølgelse af kristne i mange delstater i Indien. Desværre hører delstaten Karnataka til dem, hvorfra der oftest kommer meldinger om voldelige overgreb mod kristne, der angribes, blot fordi de er kristne og ikke hinduer. Det ironiske er, at netop Karnataka er den delstat, hvor det teknologiske fremskridt virkelig har tiltrukket sig hele verdens opmærksomhed, idet hovedstaden Bangalore er centrum for udviklingen af de mest moderne computerprogrammer. Hertil flokkes toptalenter og genier inden for it-branchen både fra alle dele af Indien og fra udlandet. Bangalore er også kendt for et traditionsrigt teologisk seminarium af høj standard.

Alligevel er det også her, den militante hinduisme gennem de senere år meget tydeligt har vist sit grimme fjæs. Det er vanskeligt at forstå, at moderne oplysning og nærmest middelalderlig religiøs intolerance trives så godt side om side.

Forståelse for fænomenet kan delvis fås gennem sociologiske analyser, men til syvende og sidst forstås det nok bedst ud fra en enkel åndelig indsigt med et tilbageblik på kirke-

Softwareudviklernes paradis og kristenforfølgelsens helvede i Indien

historien som referensramme: Antikrist er på spil, og Antikrist vågner altid, når kristne for alvor begynder at sætte deres præg på samfundet.

Den indiske velkendte journalist John Dayal, tidligere generalsekretær for den største katolske lægmandsorganisation i Indien og nu generalsekretær for All India Christian Council, siger, at det indiske samfund i disse år oplever en revolution uden sidestykke i historien. På grund af kristendommens befriende åndelige kraft oplever mange af de såkaldte dalitter, de lavest rangerede i det indiske kastesystem, at de i Kristus er frie mennesker, og at de har værdi som alle andre mennesker i den almægtige Guds øjne. Mange af disse dalitter er stadig henvist til at skulle rense andre menneskers ekskrementer bort med håndkraft, sådan som det har været tradition i årtusinder. Nu protesterer de mod denne umenneskeliggørelse og kræver anerkendelse på lige fod

E-nyheder fra Dansk Europamission direkte i din e-postkasse

Ønsker du at modtage nyheder om forfulgte kristne og mission samt information om møder ved Dansk Europamissions rejsesekretærer direkte i din e-postkasse? Tilmeld dig det elektroniske nyhedsbrev på én af følgende måder:
• www.forfulgtekristne.dk • telefonisk på 4444 1313 • ved almindeligt brev.

erancens

med alle andre i det indiske samfund, der ellers officielt via lovgivningen har afskaffet kastesystemet, men hvor mange stadig bærer det i deres hjerter. Ægteskabsannoncer i aviserne i Indien indeholder f.eks. altid oplysninger om annoncørens kaste.

Før vi fordømmer indernes kastesystem, bør vi dog lige selv kigge ca. 200 år tilbage i historien, ja, i nogle tilfælde måske blot 100 år. Vi havde nemlig i Danmark også vore dalitter, urørlige, nemlig natmændene og rakkerne, som blev brugt til lignende opgaver som dem, Indiens dalitter gennem årtusinder har udført. Vi plejer at rose os selv af at være et land, hvor "få har for meget og færre for lidt," og hvor alle har lige rettigheder. Vi skylder nok os selv at skønne på alle dem, der kæmpede en kamp, der ofte så umulig ud, med henblik på at afskaffe de værste urimeligheder i samfundet og vænne danskerne til at se på alle mennesker som skabt i Guds billede og dermed menneskeligt set lige så meget værd som alle andre.

I Dansk Europamission støtter vi All India Christian Council, der både hjælper dem, der er forfulgte for deres kristne tros skyld, og dem, som kæmper for dalitternes rettigheder, uanset deres religiøse tilhørsforhold. De to ting kan i det indiske samfund ikke skilles ad.

Af Henrik Ertner Rasmussen

Indhold

Bangalore – fremskridtets og intolerancens hovedstad

Softwareudviklernes paradys og kristenforfølgelsens helvede i Indien.

Af Henrik Ertner Rasmussen ... side 2

Moses! Hvor er du?

Af Benjamin Bach, netværkskoordinator... side 4

Gud är kärlek, God is love, Gott ist Liebe, Dieu est amour...

Interview med Barbro Lindström, IBT.
Af Samuel Nymann Eriksen ... side 6

På vejen mod et værdigt liv

Af Henrik Due Jensen ... side 8

Tiltale rejst mod pakistanske kidnappere af to unge søstre

(Kilde: Compass Direct News)... side 9

Yderligere personer sigtet for drabene på tre kristne i Malatya i Tyrkiet

Af Samuel Nymann Eriksen ... side 9

Spedalskhedskoloni i Indien

450 levende døde får livet igen.
Af Nete og Henrik Ertner Rasmussen... side 10

Islamiske advokater presser på for dødsdom til ægyptisk konvertit

I retssagen, der drejer sig om, hvorvidt en kristen lovligt kan skifte religion, står han sigtet for 'frafald.'
Af Roger Elliott ... side 12

Datter af en spedalsk: "Jeg vil være læge"

Af Nete og Henrik Ertner Rasmussen.
Kolonien for spedalske har fået sin egen skole ... side 14

Nyt håb og værdighed til fattige børn

Pigen Shezaa, som De ser på billedet, er fra Pakistan. Hun går i en kristen skole, og hendes skolegang støttes af Dansk Europamission. Vi støtter nu 616 drenge og piger med skolegang. Shezaa er virkelig glad for den hjælp, hun har modtaget fra Dansk Europamissions venner. Uden støtte fra os ville hendes fremtid ikke se særlig lys ud. Hun ville risikere at skulle arbejde for en ussel løn på en fabrik sammen med sine søskende. Hendes store drøm er at blive præst. "Husk mig i jeres bønner, for jeg vil gerne være præst og tjene Jesus Kristus", siger Shezaa.

Dansk Europamission vil gerne med Deres hjælp forandre livet for piger og drenge som Shezaa, der kommer fra yderst fattige kår i Pakistan. Tak.

*De varmeste hilsener
Henrik Due Jensen
Projektchef*

Moses! Hvor er du?

I februar besøgte jeg Pakistan og så elendigheden på murstensfabrikkerne, hvor hovedsageligt kristne og nominelle kristne fastholdes i slave-lignende arbejdsforhold. De tvinges til at arbejde 12 timer om dagen – også om sommeren, når der er 45 graders varme. De kristne skal lave mursten allerede fra barnsben og får kun betaling for de mursten, som regnen ikke har ødelagt. En pige på 9 år kan lave 400-450 sten på en dag, og hendes betaling herfor er 0,10 amerikanske dollar (60 øre).

Familierne fastholdes på murstensfabrikkerne af muslimske rigmænd, der ofte har lokket dem til at underskrive lån, som de aldrig vil være i stand til at tilbagebetale, og derfor stavnsbindes de til stedet. Hvis låntagerne ikke kan betale, risikerer de straf, og i værste tilfælde holdes de kristnes døtre fanget i private hjem med lænker, for at mænd kan fornøje sig med dem.

Håb om en fremtid

Fremtidsudsigter er der ikke mange af, for hvordan skal situationen ændres? De skal arbejde hele livet og formår aldrig at betale deres gæld. Selv muligheden for at fejre gudstjeneste om søndagen er taget fra dem. Alt virker så himmelråbende uretfærdigt og ondt. Da jeg stod blandt disse mennesker, så jeg for mit indre øje Guds folk i slaveri i Egypten – dog med én væsentlig forskel, for israelitterne blev befriet af Moses, men hvem skal befri vores brødre og søstre fra slavelejrene i Pakistan?

Pigerne fra disse murstensfabrikker er yderst fattige og rangerer lavest på den sociale rangstige, specielt

hvis de er blevet voldtaget. Men gennem syskolerne og skolegang kan situationen ændres. Når de først tjener penge, kan de købe deres familier fri og blive vor tids Moses. En sypige kan købe sin mor og far samt 6 til 9 søskende fri på mindre end 3 år. Et barn kan efter endt skoleuddannelse købe sin familie fri på 1-2 år.

Vi skal glæde os inderligt og takke Gud for de mange kristne piger, vi har hjulpet ud af slaveriets hel-

brug for vores hjælp. Derfor opfordrer jeg til, at vi beder for vores brødre og søstre, som lider netop nu. Dansk Europamission kan ikke ophæve slaveriet i Pakistan, men vi har hjulpet 3000 unge kvinder til at befri deres egen familie og skabe en helt ny tilværelse i Jesus. Desuden hjælper vi mere end 600 skolebørn, som en dag vil vende tilbage og betale deres familiers gæld. Tak, Jesus, at du sender disse slavers Moses gennem uddannelse.

Murstensfabrik nær ved Multan, Pakistan.

vede, og som har fået en ny chance. Mange af dem er kommet igennem prøvelserne og udgør nu en central kerne i kredsen af forbøns-kæmpere i kirken.

Der er stadig i tusindvis af kristne børn og unge i Pakistan, som har

Børnene lærer, allerede fra de er små, at lave mursten. Familierne på murstensfabrikkerne er hovedsageligt analfabeter og har ingen chance for at forlade stedet.

DANSK EUROPAMMISSIONS BIBELARBEJDE

Jorden skal fylles med kundskab
om Herrens herlighed,
som vandet dækker havets bund
(Habakkuk 2,14)

Gud är kärlek, God is love, Gott ist Dio e amore, Бог есть любовь, Perëndia është

Hvordan skal de tro på Ham, som de ikke har hørt om? Hvordan skal de høre, uden at nogen prædiker? Således spørges i Romerbrevet kap. 10 v. 14. Man kunne også spørge: **Hvordan skal de tro på Ham, hvis de ikke kan høre om Ham, på et sprog, de forstår?** I dette interview besvarer Barbro Lindström fra Institut for Bibeloversættelse i Moskva forskellige spørgsmål om, *hvordan* man oversætter Bibelen til et sprog, mennesker forstår.

Hvordan oversætter man et ord fra Bibelen, hvis det ikke findes på det sprog, man oversætter til?

På chantisk, et sprog i Sibirien, findes

der eksempelvis intet ord for at "elske". Oversætterteamet løb derfor ind i vanskeligheder, da det skulle oversætte Johannesevangeliet kap. 3 v. 16. Efter mange overvejelser bestemte man sig for at anvende det udtryk, en chantisk mor bruger om sit lille, nyfødte barn – de "placrer det i deres hjerte". Hvad angår udtryk fra naturen, adskiller eksempelvis Yakutsk i Sibirien sig meget fra området omkring Middelhavet, hvor de nytestamentlige skrifter tog form. Fraværet af landbrug, og i særdeles frugttræer, umuliggør brugen af ordet "frugt", der ofte anvendes i Bibelen. Da man skulle oversætte ordet vin til nentsisk, kaldte man derfor vin for juice lavet af bær.

Man kan også bruge et låneord og lave en note på samme side eller en ordforklaring bagerst i Bibelen, hvor ordets mening forklares. Man kan lave en beskrivende sætning, hvor ordets mening forklares med flere ord, og man kan benytte sig af idiomer fra modtagersproget.

Hvordan gøres sproget læsevenligt og forståeligt?

Vi ønsker, at folk virkelig skal kunne forstå meningen med Bibelen. For at sikre, at vi bruger et sprog, som mennesker forstår, tester vi altid teksterne grundigt, inden de udgives. Vi laver fokusgruppemøder med mennesker i forskellige aldersgrupper, fra forskel-

Liebe, Dieu est amour, Gud er kjærlighet, dashuri, الله محبة

lige sociale lag i samfundet, personer med forskelligt uddannelsesniveau og endelig både kristne og ikke-kristne. Vi beder dem læse teksten og genfortælle den for os. Dernæst stiller vi specifikke spørgsmål, så vi kan se, om de virkelig har forstået teksten. Vi opsamler deres reaktioner og giver dem til oversætterne, som derefter tilpasser teksten, så den bliver mere læsevenlig og forståelig.

I denne proces er det samtidig vigtigt, at den oprindelige mening med teksten ikke går tabt. Det er nemlig ganske ofte ikke-kristne, der oversætter Bibelen til en befolkningsgruppes eget sprog. Oversætterne arbejder hele tiden sammen med en eksegetisk

tekstforsker, som er kristen, og som behersker både grundteksten og det sprog, man oversætter til. Når teksten testes, gennemgår eksegeten den igen og kontrollerer, at den oprindelige mening ikke går tabt.

Det lyder som et meget grundigt stykke arbejde, der skal udføres. Kan en befolkningsgruppe ikke komme til at vente lang tid på, at Bibelen bliver udgivet på deres eget sprog?

Vi venter ikke med at udgive Bibelen, til alle dens bøger er oversat. Vi udgiver derimod løbende Bibelens bøger i takt med, at de bliver oversat. Til at begynde med udgiver vi måske et af evangelierne, dernæst Salmernes Bog

og derefter måske de fire evangelier i en samlet udgave. Derfor skal en befolkningsgruppe ikke vente i flere år på hele Bibelen, men får løbende Bibelens bøger på deres eget sprog.

Hvad med Det gamle Testamente? Er det ikke vigtigst, at Det nye Testamente oversættes?

Dette er virkelig et interessant spørgsmål. En karakalpakisk ven fortalte mig forleden dag: Vi har virkelig brug for Det gamle Testamente. Uden det har vi ikke baggrund for at forstå Det nye Testamente. Alt i Det gamle Testamente peger frem på Jesus, så hvis du ikke har adgang til Det gamle Testamente, får du kun en 'halv' forståelse af Det nye Testamente.

Desuden har muslimer let ved at forholde sig til Det gamle Testamente. Muslimer er fortrolige med bibelske personer som Abraham og Josef, og det kan være en bro til at få dem ind i Det nye Testamente. Endelig har nogle befolkningsgrupper uden for Vesten samme livsstil som personerne i Det gamle Testamente. De ofrer dyr som syndofre, de er nomader og rejser rundt med deres dyr. Derfor kan disse folkegrupper på en meget praktisk måde forholde sig til Bibelens budskab, når de læser Det gamle Testamente.

Oversættelsen af både Det gamle og Det nye Testamente er derfor et vigtigt og meget effektivt redskab til at bringe evangeliet til alle folkeslag, også dem, der endnu ikke har hørt det glade budskab om frelsen i Jesus Kristus – på et sprog, de forstår.

Interview med Barbro Lindström, Institut for Bibeloversættelse, Moskva.

På vejen mod et værdigt liv

Shezaas drøm

De ville være læger, skolelærere og sygeplejersker og meget mere, men en af dem ville gerne være præst. Det undrede mig en del, og jeg tænkte ved mig selv, at der er nok dem, der ville have det lidt svært med, at en pige ønsker at blive præst i et land som Pakistan. Men det ville Shezaa altså, og hun er nu i fuld gang med en skoleuddannelse, alt imens hendes søskende arbejder hårdt på en læderfabrik til en ussel løn. Faderen havde

også sagt til hende, at hun skulle gøre sit yderste, så hun kunne blive til noget. Det var februar måned 2009, og jeg var i Pakistan for at se, hvordan vores skolebørn og sypiger havde det.

Shezaas livsbekræftende øjne har boret sig ind i min bevidsthed. Disse øjne taler deres eget helt klare sprog og bekræftede endnu en gang, at vi er i gang med at forandre noget i Pakistan, der måske vil blive skrevet om i historiebøgerne en dag. Ikke

nødvendigvis, at der var en organisation i Danmark, der gav i tusindvis af børn en uddannelse. Nej, jeg tror mere, at de børn, som vi præger lige nu, vil skrive deres egen historie, og den vil uden tvivl være bedre end den historie, de ville have kunnet skrive om deres liv, før de fik hjælp fra Dansk Europamission.

Enhver ved, at uddannelse af disse små og lidt større er vejen frem. I et land, hvor Taliban tilsyneladende har stor indflydelse, og mennesker bliver udsat for grove overgreb, er den uddannelse, som Dansk Europamission betaler for, en enestående mulighed. De stærke islamiske kræfter ville aldrig ønske andet for en pige som Shezaa end hårdt arbejde i hjemmet under et mørkt slør, der kun ville mørkelægge alle hendes drømme om en fremtid.

De ekstremistiske kræfter har haft held med at lukke skoler for piger i det nordlige Pakistan. Derfor er det nødvendigt og glædeligt, at vi kommer med et modspil, der sikrer, at mange, særligt kristne i landet, får mulighed for at komme i uddannelse og dermed er med til at præge landet i en positiv retning.

Shezaa repræsenterer for mig de mange børn, der sidder inde med drømme om et liv, hvor de ikke som deres forældre skal arbejde under uværdige forhold. Hun er Pakistans nye generation, og forhåbentlig vil hun gøre sin mor og far stolte. "Husk mig i jeres bønner, for jeg vil gerne være præst og tjene Jesus Kristus", siger Shezaa.

Shezaas skolekammerater arbejder også flittigt på at blive dygtige elever. Mange af dem, som DE støtter, klarer sig rigtig godt, fordi de har fået en unik chance for at få skolegang og dermed håb om et mere værdigt liv.

Tiltale rejst mod pakistanske kidnappere af to unge søstre

KORT NYT

ISTANBUL den 26. februar – Efter måneders juridisk dødvande har advokater i Pakistan fortalt, at de har fornyet håb om, at de kan give en 13-årig kristen pige, som blev kidnappet og tvangsviet til en muslim, tilbage til hendes familie. Saba Masih vil muligvis blive givet tilbage til familien, sagde advokaterne, hvis de juridisk kan manøvrere udenom pakistanske politifolk, som har obstrueret deres forsøg på at rejse en kidnappings sag mod kidnapperne. Lørdag den 21. februar sigtede en pakistansk dommer for første gang i det syv måneder lange juridiske mareridt de mistænkte for kidnapning.

Til trods for dommerens beslutning har politiet i landsbyen Chawk Munda ikke fulgt op med arrestation af de tre muslimer. I dag kontaktede dommeren den lokale politistation og beordrede embedsmænd til at registrere kidnappings sagen mod de tre mænd, fortalte advokaten Arfan Goshe til nyhedstjenesten Compass. Han sagde, at han håber, at politiet vil indgive en førsteinstansrapport inden for de nærmeste dage. Advokat Goshe, en muslim, sagde, at de tre kidnappere i slutningen af december trængte ind på Sabas far, Yunus Masih, ejendom og truede med at dræbe hans familie og

brænde hans hus ned. Beslutningen om at rejse tiltale for kidnapning markerer et stort skift i momentum i sagen. Under tidligere retsmøder har dommerne næsten altid stillet sig på kidnappernes side – baseret på enten tvivlsomt bevismateriale eller trusler fra lokale islamister – i muslimernes juridiske kamp for at bevare forældremyndigheden over Saba og hendes 10-årige søster Aneela, som fik lov til at vende hjem til sin familie i september måned.

(Kilde: Compass Direct News)

Af SAMUEL NYMANN ERIKSEN

Yderligere personer sigtet for drabene på tre kristne i Malatya i Tyrkiet

To år efter drabene i april 2007 på tre kristne mænd i Malatya i Tyrkiet er den efterfølgende retssag stadig ikke afsluttet. I februar 2009 sigtede en tyrkisk domstol yderligere to mænd for at stå bag mordene. Den ene er en tidligere frivillig på det kristne forlag, hvor de blev dræbt, og den anden er en tidligere journalist, der mistænkes for at have forbindelse til en gruppe, der forsøgte at planlægge et politisk kup. Arrestationerne giver yderligere næring til den antagelse, at mordene ikke kun var et resultat af, at fem utilpassede unge var drevet af religiøs eller nationalistisk vrede, men var del af en større plan, der havde til formål at vælte den siddende re-

gering ved at skabe kaos i landet. Det er dog vanskeligt at fastlægge, hvorledes bagmændene var organiseret, og de sagsøgende advokater har indkaldt et betydeligt antal vidner til det næste retsmøde den 13. april 2009. Vidnerne spænder fra en forhenværende militærchef til en islamisk teolog på et lokalt universitet.

Følg med i den løbende udvikling i sagen på www.forfulgtekristne.dk under temaet: Tre moderne troshelte.

(Kilde: Compass Direct News)

De tre mænd, der blev dræbt på grund af deres tro på Jesus.

Spedalskheds

Vi er i Erode, en mindre millionby i Tamil Nadu. Den er netop blevet ophøjet fra blot at være en distriktshovedstad til at være en rigtig storby. Vi er sammen med pastor Jenson Jebaraj og hans far, biskop Samuel J. Innocent. De arbejder begge i Bethany Fellowship, et mindre, uafhængigt evangelisk trossamfund i Sydindien, grundlagt af biskop Samuel selv i 1982. Bispetitlen er ikke en, han selv har valgt. En sammenslutning af uafhængige kirker af pinse-/karismatisk tilsnit har på grund af den respekt, han nyder, valgt ham som deres talerør over for de verdslige myndigheder og andre kirkesamfund, og derfor har han fået titlen "biskop".

Biskop Samuel gik for øvrigt i sine unge dage i en skole drevet af Arcot Lutheran Church, som blev til ved dansk indsats, da Det danske Missionsselskab i sin tid besluttede at støtte en tysk missionær i området. Derfor hedder biskop Samuels søn Jenson, og hans yngste sønnesøn hedder Johansen – til fornavn, altså. Hvorfor har biskop Samuel så grundlagt en ny kirke? – Det må man spørge Gud om. Biskop Samuel arbejdede i sine yngre dage som ingeniør i Saudi-Arabien, hvor han fik en vision fra Gud om, at han skulle tage hjem og begynde at evangelisere blandt de mange endnu unædede millioner i Tamil Nadu, fortrinsvis de fattige og de "urørlige".

"Urørlige", det er netop, hvad de spedalske kaldes. En af de vigtigste ting, man kan gøre, når man møder en spedalsk, er at give ham eller hende hånden, også selv om det ikke er normalt i sydindisk kultur, hvor man i stedet lægger håndfladerne sammen, når man hilser på folk. Spedalskhed smitter, men ikke

så let, og de fleste af de spedalske, som vi skal møde, er formentlig ude over det stadium, hvor de smitter. Mange har dog nået at miste fingre og tæer og er stærkt invaliderede af sygdommen. Andre har fået medicin i tide og kan fungere rimeligt normalt.

Pastor Jenson vidste fra Bibelen, at Jesus tog sig af de spedalske, han rørte ved dem og gjorde dem raske. Da pastor Jenson blev opmærksom på denne spedalskhedskoloni, blev han klar over, at, da vi er kaldede til at gå i Jesu fodspor, så må vi også tage os af de spedalske. I ethvert samfund, som kender spedalskhedens svøbe, er frygten for spedalskhed stor, men pastor Jenson tog mod til sig og opsøgte de spedalske, selv om han var så bange, at han var ved at kaste op.

Pastor Jenson og biskop Samuel opdagede, at ingen andre nogensinde kom på besøg, og ingen hjalp disse 450 spedalske i kolonien, så de besluttede at hjælpe dem med de få midler, de havde. Deres kirke består for 80 % vedkommende af

dalitter – kasteløse, der står nederst på samfundets rangstige både socialt og økonomisk. Til at begynde med kom de på besøg fra kirken med sække med ris til jul og påske, og så kom de med evangeliet. De fortalte om Jesus, som kom for at sætte fanger i frihed, mætte de sultne og helbrede de syge.

Evangeliet blev modtaget med undren og glæde. Aldrig havde de hørt noget lignende. Tænk, der var nogen, som ikke var bange, nogen, som ønskede at have med dem at gøre. Kunne Jesus gøre en sådan forskel i menneskers liv, så var han også værd at følge for spedalske.

I dag er kolonien her en kristen koloni. Før pastor Jenson kom gående ind af porten, så var alle her hinduer – som de fleste indere er det. Men det har ændret sig. Ingen hinduer var det fjerneste interesse- ret i disse udstødte stakler, men det var de kristne, og i dag er alle 450 i kolonien kristne. De var levende døde, udstødte af deres familier og af samfundet, usynlige for resten af verden. Nu er de noget. Ved Jesu

Guds ord forkyndes, og der lyttes ivrigt.

koloni i Indien

kærlighed har de fået livet igen – og håbet. De ved, at de i Guds øjne har værdi. Derfor har de det i vore øjne også. Der kommer en præst en gang om ugen og holder søndagsskole og gudstjeneste, og der er altid stor glæde, når der kommer besøg udefra som nu i dag fra Danmark. Så prædiker vi evangeliet og beder for de syge, og vi får mange hilser med hjem til alle deres danske brødre og søstre med tak for støtte og forbøn. Vi bliver også presset til snart at komme igen og gerne bringe flere danske venner med næste gang.

*450 levende døde
får livet igen*

*Sækkene med ris er tunge, men når de åbnes,
vækker de glæde hos de fattige spedalske.
Hagekorset på sækken er et hindusymbol;
det er der ikke, fordi folkene er nazister.*

Islamiske advokater presser på for dødsdom til ægyptisk konvertit

ISTANBUL den 26. februar – I det seneste retsmøde om en muslimsk-født ægypters kamp for officielt at konvertere til kristendommen slår modpartens advokater til lyd for, at han findes skyldig i “frafald” eller i at forlade islam og dømmes til døden.

Mere end 20 islamiske advokater overværede retsmødet søndag den 22. februar i Maher Ahmad El-Mo’otahsem Bellah El-Goharys retssag om at opnå identifikationspapirer med kristendom angivet som hans religiøse tilhørsforhold. To advokater ledede sagen: Ahmed Dia El-Din og Abdel Al-Migid El-Anani. “[El-Din] indledte med at sige, at Koranen befandt sig på et højere stade end Bibelen”, forklarede en af El-Goharys advokater, Said Fayeze, Compass. “[El-Din sagde], at mennesker kan bevæge sig opad i religionshierarkiet, men ikke nedad, så mennesker kan ikke bevæge sig væk fra islam, da denne religion rangerer højest.”

Notater fremlagt af modpartens advokater hævdede, at sager som El-Goharys udgør en del af et amerikansk zionistisk angreb på islam i Ægypten, at kristendommen er en laverestående religion end islam, og at kopterne beskytter og forsværer konvertitter fra islam og udsætter sig selv for fare. “Vi modtog 150 sider fra dem, som handlede om religion”, sagde Fayeze. “Vi er ikke i stand til at tale om religion, vi taler kun om loven.”

El-Gohary slået

El-Gohary var ikke til stede ved rets-

I retssagen, der drejer sig om, hvorvidt en kristen lovligt kan skifte religion, står han sigtet for ‘frafald’

mødet, da det ville være forbundet med ekstrem personlig fare at møde op. Han havde planlagt at få papirer, som befuldmægtigede advokat Nabil Ghobreyal til at handle som hans stedfortræder i retssalen, men personalet på folkeregistret bandede ham langt væk og slog ham, sagde advokater.

Dommer Hamdy Yasin var nødt til at udsætte sagen til den 28. marts, fordi El-Gohary ikke fik de nødvendige fuldmagtspapirer. “Jeg er nu ude af stand til at gøre andet”, sagde El-Gohary, som har holdt sig skjult, til Compass. “Jeg er nødt til at komme [til retsmødet] trods risikoen. Jeg tror, at Gud vil beskytte mig. Det er en meget vanskelig beslutning, men jeg er nødt til at komme.”

Koptere og kristne konvertitter står dagligt over for en sådan systemisk fordom i kampen for deres rettigheder, sagde han. “Vores rettigheder i Ægypten som kristne eller konvertitter er ringere end dyrs rettigheder”, sagde El-Gohary. “Vi fratages sociale og civile rettigheder, fratages vores arv og overlades til at blive dræbt af fundamentalister. Ingen gider efterforske sagerne eller interessere sig for os.”

Den 56-årige El-Gohary er blevet angrebet på gaden, spyttet på og slået ned i forbindelse med sin kamp for at vinde retten til officielt at konvertere. Han sagde, at han og hans 14-årige datter fortsat modtager dødstrusler via sms'er og telefonopringninger. Men han har også modtaget sms'er med opmuntringer fra andre muslimsk-fødte konvertitter, som er for angste til at gøre som han, fortalte han. “Hver dag får jeg opringninger fra mennesker, som er konverteret i hemmelighed”, sagde El-Gohary. “De spørger mig hver dag, hvad der sker, fordi det påvirker deres fremtid.”

Den fare, som han og hans datter befinder sig i, har fået El-Gohary til at antyde, at han højst sandsynligt forlader Ægypten, men ikke før retssagen er ovre. “Han ville ikke rejse uden at gennemføre denne retssag, han ønsker ikke at forlade landet, før den er forbi”, sagde advokat Ghobreyal. “Fordi det [konversion] er hans ret; derefter vil han gøre, hvad han har lyst til.”

El-Gohary sagde, at han føler et ansvar for at vidne om Gud og Jesus. “Jeg er nødt til at gøre, hvad jeg gør, for Guds skyld og for konvertitternes skyld, til Guds ære”, sagde han.

Han besluttede at skifte religions-tilhørsforhold juridisk, da han var bekymret over, hvilken konsekvens hans “uofficielle kristendom” ville have på hans familie. Han sagde, at han især var bekymret for sin datter, Dina Maher Ahmad Mo’otahsem. Selv om hun er opdraget som kri-

sten, så vil hun, når hun fylder 16, modtage et identifikationskort, som opgiver hendes religion som muslimsk, med mindre hendes far vinder sin appelsag. I skolen er hun blevet nægtet ret til at deltage i den kristendomsundervisning, som tilbydes Ægyptens kristne minoriteter, og hun er blevet tvunget til at deltage i den muslimske undervisning. Religion er en obligatorisk del af den ægyptiske undervisningsplan.

Opmuntring i horisonten

Trods tilbageslag, forsinkelser og den skrappe tone i retssalen har El-Gohary og hans advokater bevaret en optimisme, ikke kun angående hans egen sag, men også angående hele landet. "Der er opmuntrende tegn i horisonten på, at der vil komme en tid i fremtiden, hvor vi vil opnå lige rettigheder", sagde Fayez. "Mennesker er begyndt at bede om deres rettigheder og kræver at få religionsfrihed. Det er et godt tegn."

Mohammed Hegazy, den første muslimsk-fødte kristne konvertit, som har forsøgt at få sin religion officielt registreret, lever også i skjul efter at have modtaget dødstrusler. Trods en forfatning, som yder religionsfrihed, er der aldrig forekommet et tilfælde af lovlig konversion fra islam til en anden tro. Hegazy, som indgav sin sag den 2. august 2007, blev nægtet retten til officielt at konvertere den 29. januar 2008 i en retsafgørelse, som erklærede, at det var imod islamisk lov, at en muslim forlod islam.

Dommeren baserede sin afgørelse på artikel II i den ægyptiske forfatning, som holder islamisk lov, eller sharia, i hævd som kilden til ægyptisk lov. Dommeren sagde, at islam i henhold til sharia er den endelige og mest fuldendte religion, og derfor praktiserer muslimer allerede fuld religionsfrihed og kan ikke vende tilbage til en ældre tro (kristendom eller jødedom).

(Kilde: Compass Direct News)

MØDER I APRIL OG MAJ

v/ Benjamin Bach

Søndag den 26. april kl. 10.00
Haraldskirken, Høje Gladsaxe Torv 3, 2860 Søborg
Prædiken over søndagens tekst

v/ Poul Thomsen

Vil du hjælpe med pakning af nødhjælpsforsyninger?

Alle – erfarne som uerfarne – er hjerteligt velkomne til at deltage i sortering og pakning af nødhjælpsforsyninger i uge 19, den 4. – 7. maj, i Gatten, Himmerland. Brugt tøj og fodtøj i god stand kan sendes til Poul og Elsie Thomsen, eller man kan ringe til dem på tlf. 98 66 30 35 og aftale nærmere.

Offentlige arrangementer,

hvor vore årsmødegæster, Aynura og Barakatullo, medvirker
(se nærmere orientering på hjemmesiden www.forfulgttekristne.dk)

Mandag den 30. marts kl. 19.30
Indre Mission, Tøndervej 5, 6000 Kolding
Aftenmøde

Lørdag den 4. april kl. 14.30
Karlsunde Strandkirke, Karlsunde Mosevej 3, 2690 Greve
Dansk Europamissions årsmøde
(tilmelding senest den 27. marts)

Søndag den 5. april kl. 10
Filipskirken, Kastrupvej 57, 2300 København S
Højmesse v/ sognepræst Henning Astrup med indslag ved Aynura og Henrik Ertner Rasmussen

Søndag den 5. april kl. 10.30
Nazaret Kirke, Ryesgade 105 B, 2100 København Ø
Ryesgade, København Ø
Højmesse med prædiken af Barakatullo

Torsdag den 9. april kl. 19.30 (påskemåltid 17.30, tilmelding nødvendig!)
Apostelkirken, Saxogade 13, 1662 København V
Gudstjeneste v/ Niels Nymann Eriksen og indslag v/ Aynura

Fredag den 10. april kl. 10.30
Everdrup Kirke, Kildebakken 1, Everdrup, 4733 Tappernøje
Aynura prædiker

Datter af en spedalsk: "Jeg vil være læge"

Bethany Fellowship i Tamil Nadu i Indien er et lille og fattigt kirkesamfund, som besøgte en spedalskhedskoloni i Sydindien og fortalte de spedalske om Jesu kærlighed til dem. De er selv meget fattige i kirken og havde derfor ikke mange muligheder for at prøve at afhjælpe den store nød, som beboerne har. Men da Bethany Fellowship fik kontakt med Dansk Europamission, åbnede der sig nogle nye muligheder for, at hjælpen til de 450 spedalske i spedalskhedskolonien ikke blot var almisser, men kunne bestå i et bidrag til udvikling. Her måtte der først og fremmest satses på børnene. Først håbede pastor Jensen på, at forældrene ville indvillige i at sende

børnene på kirkens børnehjem, hvor de ville få det godt og være sikret mad, tøj og skolegang. Men forældrene var bange for aldrig at se børnene igen og ønskede ikke, at de skulle forlade kolonien. En alternativ løsning måtte findes.

Det tager tre timer at køre til kolonien for spedalske fra kirkens hovedsæde i Erode. Den ligger ca. midtvejs mellem Erode og Tamil Nadus hovedstad, Chennai. Vi kører gennem byerne Salem og Attur, og pludselig drejer vi af til højre inde i en landsby. Nede ad sidevejen befinder sig et specielt afsnit af landsbyen, som kun bebos af spedalske og deres børn. Heldigvis har de

fleste af børnene undgået smitten, men de har indtil for nylig ikke haft ret mange muligheder for at slippe ud af den fælde af sygdom og fattigdom, som forældrene er havnet i. Børnene har ret til at gå i skole i den nærliggende landsby, men da landsbyboerne er bange for spedalskhedssmitten, jager de børnene væk, og de har derfor aldrig modtaget nogen form for undervisning, men har gået til hånde i husholdningen og hjulpet til med de geder og høns, som findes i kolonien.

Dansk Europamissions venner har nu igennem tre år trofast samlet ind, og i sommeren 2008 var der kommet nok ind til, at vi turde starte en skole i kolonien. Nu skriver vi forår 2009, og skolen har været i gang i knap syv måneder. Vi er spændte på at møde børnene, deres forældre og deres to lærere. Vi har også nogle gaver med i form af sække med ris og tørret dall (en slags linser) samt metaltallerkener med høj kant til børnene, som kun er vant til at bruge bananblade som tallerkener. Børnene får nemlig et måltid om dagen i skolen, men de savnede egentlige tallerkener at spise af. Dem har de så fået nu.

Det vigtigste er dog, om børnene så lærer noget i skolen. Deres to lærere er meget glade for, at skolen er kommet i gang og ønsker virkelig det bedste for børnene. De er søde ved børnene og kun strenge, når det er nødvendigt. Det er det sjældent, for børnene ved godt, at de har fået en enestående chance for skolegang,

Nete får en samtale med et kommende parlamentsmedlem.

og de er meget motiverede for at lære noget.

I kolonien findes ét solidt hus, og i dets eneste rum holder skolen til med 48 børn. Det er alle koloniens børn fra 7 – 12 år, og de har alle lært både at læse og skrive, nogle bedre end andre, men alt i alt har lærerne grund til at være tilfredse med, hvad de har opnået på disse syv måneder. Nogle af eleverne tør godt stille sig op og læse højt, nogle på tamil, andre på engelsk. Det er ikke helt fejlfrit, men det er ikke så ringe endda – for at sige det på jysk.

Da den ene lærer kommer udefra og har andet arbejde om formiddagen, så går skoledagen fra kl. 12 til 16 og afsluttes med middagsmad. Børnene undervises i tamil, matematik, samfundsfag, naturfag og engelsk.

Vi besøger skolen, hvor børnene er samlet, og hvert barn får en tallerken. Så bliver maden serveret – på tallerkenens plasticindpakning for ikke at snavse den nye fine tallerken til – og imens børnene spiser, går vi lidt rundt og småsnakker med dem.

Vi plukker fem drenge og piger ud og spørger dem lidt ud om, hvad de synes om skolen og om deres ønsker til fremtiden. De er alle meget glade for at gå i skole og arbejder hårdt med lektierne. De ved, at de har fået en enestående chance for at forbedre deres levevilkår og få noget ud af deres fremtid, og de har ikke i sinde at spilde denne chance.

Der er stor glæde over de nye tallerkener: aldrig har de ejet noget så fint.

To af pigerne vil gerne være lærere og selv hjælpe andre børn til en bedre fremtid. En af pigerne ønsker at blive læge, så hun kan hjælpe de spedalske i kolonien og andre som dem med at blive raske. En af drengene har en drøm om at blive parlamentsmedlem og hjælpe Indien til at blive et bedre land, som tager sig ordentligt af sine svage og fattige, mens den sidste dreng ønsker at blive officer i hæren, så ingen mere kan bestemme over ham. Jo, der ligger mange tanker i hovederne på disse børn, tanker om en bedre fremtid og tanker om et bedre liv, men ikke bare for dem selv.

For beboerne i kolonien er blevet kristne, og lærerne på skolen er –

naturligvis – også kristne. De sætter en ære i at være med til at opdrage børnene i den kristne tro og indgive dem det rette kristne sindelag.

Derfor tænker børnene ikke bare på at forbedre deres egen tilværelse, men også på alle de andre, som lider nød, som er syge, og som har behov for hjælp. I et samfund, som har den opfattelse, at du har fortjent at have det, som du har det, og derfor ikke skal hjælpes, dér mærker vi Kristi kærlighed i disse børn og ser den indiske kirkes fremtid i deres øjne. Det er nok en investering værd – og udbyttet ser ud til at blive langt større, end vi kan forestille os.

Dansk Europamission søger flere frivillige

Ønsker du at bruge din tid og dine evner på at hjælpe forfulgte kristne og dele evangeliet med alle? Hvis du gør, er nedenstående måske noget for dig:

Dansk Europamission søger flere frivillige inden for følgende områder:

- Pakning af breve
- Oversættelse af korte nyheder fra engelsk til dansk
- Desuden søges en kompetent håndværker eller bygningsingeniør, evt. på efterløn, til løsning af ad hoc-opgaver i forbindelse med Dansk Europamissions bygning i Bagsværd. Aflønning på deltid kan evt. komme på tale ved fastere tilknytning.

Er du interesseret, kan du kontakte Henrik Ertner Rasmussen på 4444 1313. Du er ligeledes velkommen til at skrive til info@forfulgtekristne.dk eller Dansk Europamission, postboks 60, 2880 Bagsværd.

Tre ting, du kan gøre:

1. Bed - for de forfulgte
2. Giv - til forfulgte kristnes sag
3. Protestér - mod brud på menneskerettigheder

Bed for de forfulgte kristne, at de må få styrke til at holde ud i svære tider. Gud hører bøn.
Giv, så de kristne kan få håb for deres fremtid og praktisk hjælp i vanskelige situationer.
Protester ved at sende breve til præsidenter og myndigheder, så de kan ændre på livsvilkårene
for de forfulgte kristne. Bliv en del af Dansk Europamissions appeltjeneste i dag.
Kontakt Benjamin Bach på tlf. 4444 1313 eller e-mail: daneu@daneu.dk

Denne blinde pige fra Pakistan
synger til Gud, selv om hendes tilværelse
ikke er så lys som andres